

nævne et andet Moment, der har gjort, at Professorerne ere blevne ringere stillede efter 1871, nemlig at den tidligere Afgang de havde til at tage Betaling for deres Forelæsninger, er hævet, og det var for mange Professorer et meget betydeligt Indtægtsstab, som de derved led.

Dinesen: Skønt jeg er udsat for ved de Bemærkninger, som jeg vil gøre, at komme til at gentage et eller andet af, hvad der allerede er sagt, har jeg dog ikke villet undlade at bede om Ordet for at fremføre, hvad der har bevæget mig til at stille mig, som jeg har gjort, baade ved dette Spørgsmaals Afgørelse og ved Afgørelsen af de andre Spørgsmaal, som nu synes at lade sig ordne i Forbindelse med dette. Jeg vil da begynde med at gøre en Bemærkning mod det ærede Medlem fra Vejle (Falkenskjær), der talte om, at man fra Universitetets Side havde villet drive økonomisk Krig imod Højskolearbejdet. Jeg tror, at det er en Udtalelse fra det ærede Medlem, der er meget lidet paa sin Plads, thi komme vi ind paa dette Spørgsmaal, vil man vist med lige saa god Ret kunne vende Bestyrelserne om. Men det er bedst ikke at drøfte dette. Jeg glæder mig over, at Spørgsmaalet om en Ordning af Forholdet ved Højskolerne her i Landet nu endelig kan blive afgjort. Jeg har aldrig noget Djæblit, saa længe jeg har deltaget i den offentlige Gerning her i Landet, tvivlet om, at en af de største Fejl, der er begaaet, siden vi fik den fri Forsatning, er, at man ikke sørgede for at ordne Højskolerne Forhold her i Landet paa en saadan Maade, at man kunde have undgaaet de stærke Sammenstød, som for en stor Del ere komne derved, at Højskolerne have været stillede, som Tilfældet har været. Jeg tror, at hvis f. Eks. de national-liberale, da de havde Magten her i Landet, i Halvtredserne, havde sørgt for en Ordning af dette Forhold, kunde der maasse været undgaaet meget af det, der er sket siden den Tid, og som vi alvorlig maa beklage. Derfor er jeg blandt dem, der nære den Formening, at naar man nu taler om Gennemførelsen af Højskoleloven som en særlig Venstresag, er det næppe rigtigt; det turde være lige saa vigtigt i konservativ som i mere liberal Interesje, eller hvad man nu vil kalde det, at se dette Forhold ordnet. Jeg glæder mig derfor over, at det nu kan ske, og ogsaa over, at det kan ske i Forbindelse med Ordningen af de andre Spørgsmaal, vi her have for. Jeg vil dernæst bemærke over for det Lovforslag,

der her foreligger, at jeg hverken i den ene eller den anden Henseende beklager, at vi her ikke gennemføre mere end Tilfældet er. Jeg tror ikke, at der sker nogen stor Skade ved, at vi ikke for Øjeblikket forøge Antallet af Professorerne gennem det her foreliggende Lovforslag. Jeg ser ikke rettere, end at naar man vil tage tilstrækkelig i Betragtning, hvorledes man fra Rigsdagens Side har stillet sig over for Universitetet hver Gang, der har været en alvorlig Trang til Stede i Retning af at forøge Lærereantallet og forbedre disse Læreres Stilling, er der vist ikke saa liden Smødekommen fra dette Tings Side. Ogsaa hvad Lønningerne angaar, er der af og til vist Hensyn, saa jeg tror, at det er bedre, man paastønner noget mere end at se derpaa med det Misnøje, som Tilfældet er fra flere Sider. Jeg skal saaledes bringe i Erindring, hvad der er sket paa Finansloven i indværende Aar. Der har man ved Vædringsforslag til 2den eller 3dje Behandling bevilget 4,200 Kr. som Tillæg til Decenternes Løn, der er bevilget to Friboliger til to Professorer og der er bevilget 2,000 Kr. til Filologen N. B. Drachmann for at holde filologiske Forelæsninger og Øvelser; i forrige Samling blev der bevilget 2,000 Kr. til en Mand for at holde juridiske Forelæsninger og Øvelser. Der er blevet bevilget til et statistisk Bureau ved Laboratoriet 2,260 Kr., hvoraf ganske vist omtrent Halvdelen en Gang for alle. Kort sagt i alle Retninger er der vist Smødekommen. Hvad der er bevilget i Aar ved Vædringsforslag til 2den og 3dje Behandling af Finansloven af Udgifter af lignende Natur andrager for Universitetets og Kommunitetets samt for den polytekniske Lærestalts Bedkommende en Sum — altsaa ud over det, der alt stod paa Finansloven — af mellem 18 og 19,000 Kr. Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at selv om der ganske vist af og til fra dette Tings Side er vist Mangel paa Interesje for Universitetet og af og til kan være nægtet Ting, som det mulig havde været rigtigt og heldigt at bevilde, er der dog ikke nogen stærk Grund til Stede til at beklage sig der over. Naar man nu ogsaa har udtalt sig om, at de Lønninger, der ville blive bevilgede efter det Lovforslag, som her ligger for, ere for ringe, da deler jeg heller ikke denne Betragtning. Jeg kunde ganske vist selv have været med til at yde et noget større Tillæg, om ikke just ligefrem til Besyndelseslønninger, saa et Tillæg, der kunde virke noget udjævrende, og jeg har i Udvalget stillet Forslag i den Henseende, men